

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 43 0 Ps 240510 25 Pž
Zenica; 13.01.2026. godine

Kantonalni sud u Zenici, građansko vijeće sastavljeno od sudija: Nina Makivić, kao predsjednica vijeća, Ramo Ljevaković i Jasmina Begović-Devović, kao članovi vijeća, u parničnom postupku tužioca Cargo-partner d.o.o. Sarajevo, ul. Džemala Bijedića broj 131, kojeg zastupa advokat Bajro Avdić, advokat iz Sarajeva, ul. Vrazova br. 3, Sarajevo, protiv tuženog SGI TECHNOLOGY d.o.o. za proizvodnju, trgovinu, usluge i consulting, ul. Poslovna zona Vila broj 49, Tešanj, kojeg zastupa „Marić & Co“ advokatsko društvo d.o.o. Sarajevo, ul. Mehmeda Spahe br. 26, Sarajevo, radi isplate, vrijednost spora 90.251,72 KM odlučujući o žalbi tuženog izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Zenici broj 43 0 Ps 240510 24 Ps od 06.11.2025. godine, u sjednici vijeća održanoj 13.01.2026. godine, donio je

PRESUDU

Žalba se odbija kao neosnovana i prvostepena presuda potvrđuje.

Odbija se zahtjev tužioca za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom obavezan je tuženi da tužiocu isplati glavni dug u iznosu od 90.251,72 KM, sa zakonskom zateznom kamatom: na iznos od 55.783,39 KM počev od 20.01.2023. godine do isplate, na iznos od 34.468,33 KM počev od 10.02.2023. godine do isplate, kao i da tužiocu naknadi troškove postupka u iznosu od 9.862,20 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 06.11.2025. godine do isplate, a sve u roku od 30 dana.

Drugim stavom izreke prvostepene presude odbijen je kao neosnovan zahtjev tužioca za naknadu troškova postupka traženih iznad dosuđenog iznosa.

Trećim stavom izreke prvostepene presude odbijen je kao neosnovan zahtjev tuženog za naknadu troškova postupka traženih u iznosu od 14.549,75 KM.

Protiv navedene presude žalbu je blagovremeno izjavio tuženi, pobijajući prvostepenu presudu u cjelini zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da drugostepeni sud preinači prvostepenu presudu na način da odbije tužbeni zahtjev i obaveže tužioca na naknadu troškova postupka ili istu ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

U odgovoru na žalbu tužilac navodi da je prvostepena presuda pravilna i zakonita, pa predlaže da se žalba odbije kao neosnovana i potvrdi prvostepena presuda, a tuženi obaveže na naknadu troškova sastava odgovora na žalbu.

Ispitujući prvostepenu presudu po žalbi tužioca na osnovu člana 221. Zakona o parničnom postupku (Sl. novine FBiH, broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15) – ZPP-a, u granicama žalbenih navoda i po službenoj dužnosti, drugostepeni sud je zaključio:

Žalba nije osnovana.

Predmet spora, prema tužbi tužioca od 17.01.2024. godine je naplata potraživanja u iznosu od 90.251,72 KM. U tužbi se navodi da je tužilac, kao otpremnik za tuženog, kao nalogodavca vršio otpremu robe u Katar. Nakon prispjeća robe u Katar, ista nije preuzeta od klijenta tuženog SAMA RECYCLING W.L.L., uslijed čega su nastali troškovi skladištenja - ležarine kontejnera u ukupnom iznosu od 90.251,72 KM, koje je tužilac platio brodaru MSC Mediterranean Shipping Company S.A. i agentu na destinaciji BIN YOUSEF CARGO, te je iste troškove tužilac prefakturisao tuženom po čijem nalogu je vršio otpremu predmetne robe. Kako tuženi nije ispunio svoju obavezu nakon dospjeća, tužilac traži isplatu iznosa od 90.251,72 KM na ime plaćenog skladištenja – ležarine sa kamatama i troškovima spora.

Poslovni odnos između tužioca i tuženog, u kome se tužilac još u tužbi legitimise kao otpremnik, je ugovor o špediciji član 827. Zakona o obligacionim odnosima (Sl. list SFRJ broj: 29/78, 39/85, 45/89 i 57/89, Sl. list RBiH broj: 2/92, 13/93 i 13/94 i Sl. novine FBiH broj 29/03 i 42/11) - ZOO-a, a svoje pravo tužilac traži po osnovu člana 841. stav 1. i 2. istog zakona koji propisuje da je nalogodavac dužan otpremniku nadoknaditi potrebne troškove učinjene radi otpremanja naloga o otpremanju stvari, a otpremnik naknadu troškova može tražiti odmah pošto ih je učinio.

U dokaznom postupku pred prvostepenim sudom su provedeni predloženi dokazi, pa je provedeno vještačenje po stalnoj sudskoj vještakinji ekonomske struke Sandri Čaušević, dipl. oec. iz Zenice, te izvršen uvid i pročitani: Ponuda broj 202200893794 od 18.07.2024. godine, E-mail korespondencija od 27.07.2022.-29.07.2022. godine, Račun MSC-a br. BA 1021909 od 13.01.2023. godine sa prevodom i drugi materijalni dokazi, kako je navedeno u prvostepenoj presudi (četvrta stranica).

Uvidom u E-mail korespondenciju od 27.07.2022.-29.07.2022. godine, proizilazi da je 27.07.2022. godine tuženi tužiocu dostavio specifikaciju opreme za izvoz za Katar, ističući da stavka 1. Ide iz Tešnja, stavka 2. i 3. Iz Hrvatske za Luka – Rijeka, te se dostavlja račun iz Hrvatske. Istog dana, tužilac je od tuženog tražio detalje oko količine robe iz Hrvatske, sa upitom koja je težina paleta i da li su složivi, obzirom da je došao do saznanja da se radi od 4 palete. Dalje, tuženi tužioca obavještava da se utovar robe u Tešnju planira za ponedjeljak 01.08.2022. godine, ističući da kontejner sa robom iz Tešnja treba u luku Rijeka stići prije robe iz Hrvatske, te da roba iz Daruvara ne treba stići prije utorka poslijepodne. Također navodi da će im trebati kopija fakture u PDF-u za ventile i vjerovatno autorizacija firme Ventil Prom da cargo-partner može izvršiti izvoz, carinjenje njihove robe. Dana 28.07.2022. godine tužilac je tuženom dostavio ponudu sa svim troškovima, te moli za kontakt osobu za utovar u Tešnju i tačnu adresu preuzimanja, te da je tuženi dostavio tužiocu adresu „Poslovna zona Vila 49, Tešanj“. U ponudi je navedeno da blokade cesta/graničnih terminala/zatvaranje graničnih prelaza, pomorskih luka mogu prouzrokovati kašnjenje u isporuci i rezultirati dodatnim troškovima, kao što su skladištenje kontejnera i kamiona, generalni troškovi skladišta ili drugi troškovi. Sve takve dodatne troškove mora platiti nalogodavac/vlasnik robe. Cargo-partner će poduzeti sve mjere u okviru svojih kapaciteta kako bi osigurali stabilan protok roba i održali lance snabdijevanja svojih kupaca. Svi troškovi nastali kao posljedica neplaćanja računa idu na teret kupca. Dodatne obaveze i troškovi, koji su proizašli iz ili u vezi sa nemogućnosti dostave pošiljke ili predaje dokumentacije, prema IATA regulativi broj 160118.4.2. (Uslovi prijevoza tereta) smatraju se isključivom odgovornošću pošiljaoca tereta. Cargo-partner zadržava pravo da traži isplatu naknade i troškova od nalogodavca, a koji su nastali u vezi sa izvršenjem. U slučaju spora iz ovog osnova, ugovara se nadležnost suda u Zenici.

Iz Ponude br. 202200893794 od 18.07.2024. godine, proizilazi da je tužilac tuženom dostavio ponudu u iznosu od 5.718,00 USD za prevoz pošiljke iz mjesta Tešanj, BiH do odredišta BGN za pošiljku 40 High Cube bruto težine 22.000,00 kg, uz napomenu da Ponuda može biti predmet izmjene, a u skladu sa promjenom cijene goriva.

Iz Računa MSC-a br. BA 1021909 od 13.01.2023. godine sa prevodom, prvostepeni sud je utvrdio da je MSC Mediterranean Shipping Company S.A. fakturisao Cargo-partner d.o.o. Sarajevo u ukupnom iznosu od 30.962,00 USD za ležarinu i naknadu za neocarineni teret za ambalažno pakovanje visine 40 inča, prema navodima sadrži 15 sanduka mehanizacije.

Uvidom u Račun tužioca br. 0520001259 od 18.01.2023. godine, prvostepeni sud je utvrdio da je tužilac tuženom izdao račun u ukupnom iznosu od 55.783,39 BAM i to na ime skladištenja iznos od 55.603,01 BAM i na ime ostalih destinacija iznos od 180,38 BAM.

Uvidom u Email korespondenciju od 27.09.2022.-18.01.2023. godine, proizilazi da je 17.01.2023. godine tužilac tuženom poslao račun za troškove ležarine u Kataru, ističući da račun koji su zaprimili od MSC je u identičnom iznosu prefakturisan, te ističe da su 2 puta razgovarali „ove“ sedmice sa upitom da li je njihov kupac donio konačnu odluku da li prihvata kontejner. MSC je pokrenuo proceduru i nastale troškove prefakturisao jer je odgovornost na pošiljaocu pošiljke robe sve do momenta kada istu kupac preuzme. Po pokrenutoj proceduri MSC će po kolektiranim troškovima pošiljku ili dati na aukciju ili istu uništiti. Ukoliko ne dobiju odgovor do petka, mole da obavijeste tužioca da im se pošalje zahtjev za povrat pošiljke, ističući da svi troškovi koji nastanu kao nastavak procesa, kao i sama roba u ukupnoj vrijednosti direktno ili indirektno, neće biti odgovornost cargo-partnera. Dana 11.01.2023. godine tužilac je tuženom prosljedio email od lokalnog MSC ureda u kojem se navodi da primalac ne prihvata robu i da mu nije izdat delivery order, a UAC procedura je već pokrenuta, te da moraju riješiti troškove koje su nastali. Obzirom da nema pomaka to će ležarina i COD fee za predmetni kontejner biti fakturisan tužiocu, obzirom da su shipper na teretnici. Dana 10.01.2023. godine tužilac je tuženog obavijestio da ga je bezuspješno pokušao telefonski kontaktirati, te mole za informaciju za povrat robe uz napomenu da do kraja radnog vremena moraju poslati MSC u konačnu rezoluciju, u suprotnom će sutra fakturirati sve troškove postupka. Također je dana 10.01.2023. godine tužilac tuženog obavijestio da su dobili obavijest od lokalnog MSC ureda da do kraja radnog vremena moraju imati konačnu rezoluciju, da je pokrenuta UAC procedura i da će isti biti tužiocu fakturirani, a koje će troškove tužilac tuženom prefakturirati, a da tuženi tereti kupca za iste. Dana 27.12.2022. godine tužilac tuženog obavještava da ga bezuspješno pokušava telefonski kontaktirati, te da su dobili konačno upozorenje od MSC na destinaciji, ukoliko predmetni iznos ne uplate i kontejner ne prihvate u narednih 48 sati pokreće se procedura uništenja. Moli da odmah reaguje. Dana 26.12.2022. godine tužilac obavještava tuženog da ih je lokalni MSC obavijestio da pokreće proceduru UAC (proceduru uništenja pošiljke), uz upozorenje na troškove uz napomenu da će isti biti prefakturirani njima. Moli na hitno očitovanje. Dana 26.12.2022. godine i 22.12.2022. godine tužilac obavještava tuženog o situaciji tj. troškovima (u ukupnom iznosu od 89.400,00 KM), te moli tuženog za povratnu informaciju. Dana 09.11.2022. godine tužilac moli tuženog za dostavu informacija oko plaćanja troškova na destinaciji, te isti dan tuženi dostavlja informaciju.

Uvidom u Obrazac za plaćanje u inostranstvu od 31.01.2023. godine, proizilazi da je tužiocu izdat obrazac za plaćanje od MSC MEDITERANE, svrha plaćanja INVOICE BA1021909 u iznosu od 30.969,00 USD. Uvidom u Obrazac za plaćanje u inostranstvu od 01.02.2023. godine, proizilazi da je tužiocu izdat obrazac za plaćanje od MSC MEDITERANE, svrha plaćanja INVOICE BA1022248 u iznosu od 3.967,00 USD.

Iz Računa MSC-a br. BA 1022248 od 01.02.2023. godine sa prevodom, je utvrđeno da je MSC Mediterranean Shipping Company S.A. fakturisao Cargo-partner d.o.o. Sarajevo na ime ležarine iznosu od 3.967,00 USD za ambalažno pakovanje visine 40 inča, prema navodima sadrži 15 sanduka mehanizacije.

Uvidom u Račun BIN YOUSEF CARGO br. 292912 od 08.02.2023. godine sa prevodom, prvostepeni sud je utvrdio da je Cargo-partner d.o.o. Sarajevo fakturisan ukupan iznos od 14.738,29 USD i to na ime ležarine iznos od 2.231,40 USD, na ime naknade za kašnjenje iznos od 137,74 USD i na ime naknade za lučko skladištenje iznos od 12.369,15 USD.

Uvidom u Račun tužioca br. 0520001770 od 08.02.2023. godine, prvostepeni sud je utvrdio da je tužilac tuženom izdao račun ime naknade za skladišne troškove u iznosu od 34.648,33 BAM.

Iz obrasca za plaćanje u inostranstvu od 10.02.2023. godine je utvrđeno da je UniCredit Bank provela nalog za plaćanje u inostranstvu 10.02.2023. godine kojim je tužilac u svrhu riječni saobraćaj – prevoz robe, BIN YOUSEF CARGO uplatio iznos od 14.738,29 USD.

Uvidom u IOS od 17.01.2024. godine proizilazi da ukupan dug tuženog prema tužiocu iznosi 90.251,72 BAM i to iznos od 55.783,39 BAM po računu broj 0520001259 i iznos od 34.468,33 BAM po računu broj 0520001770.

Uvidom u kopiju kompletne teretnice br. CTLT05200002353 od 11.08.2022. godine, prvostepeni sud je utvrdio da ista glasi na pošiljaoca SGI Technology d.o.o. Sarajevo, dok je kao primaoc robe (Consignee) i obaviještena adresa (Notify address) navedeno SAMA Recycling W.L.L., Barwa Commercial Avenue, Doha, Katar.

Uvidom u tereticu br. CTLT05200002353 od 11.08.2022. godine proizilazi da je brodski prevoznik (Carrier) Consolainer Line Transport GmbH, sa sjedištem u Austriji, a da je kao agent prevoznika (As agent for the carrier) naznačen Cargo-Partner d.o.o. Sarajevo. Teretnica potvrđuje da je roba opisana kao „SGI PYRO ATM PLANT 60 tons – crane, electrical fittings and control components, pipeline and pumps (with spare parts)”, što u prevodu znači: „Postrojenje SGI PYRO ATM od 60 tona – dizalica, električne spojnice i upravljačke komponente, cjevovodi i pumpe (sa rezervnim dijelovima)”, otpremljena u 15 paketa (15 packages), ukupne bruto mase 15.127 kg. Kao luka ukrcaja (Port of loading) navedena je Rijeka (Republika Hrvatska), a kao luka iskrcaja (Port of discharge) Hamad, Doha (Katar). Iz rubrike „Freight prepaid“ proizilazi da je vozarina unaprijed plaćena, dok su kao mjesto i datum izdavanja teretnice (Place and date of issue) navedeni Sarajevo, 11.08.2022. godine. U teretnici je također naznačeno da su izdata tri originalna primjerka teretnice (Number of original B/L: 3), te da je za isporuku robe na odredištu (For delivery of goods at destination) određen agent BIN YOUSEF CARGO EXPRESS W.L.L., Al Emadi Center, Airport Road, Doha, Katar.

Prvostepeni sud pogrešno cijeni da je predmetni spor (na što pravilno ukazuje i tuženi u žalbi) u vezi sa međunarodnim prevozom robe, pa se predmetni spor ima rješavati primjenom odredbi Konvencije o ugovoru za međunarodni prevoz robe drumom CMR (Sl. list FNRJ-međunarodni ugovori i drugi sporazumi br. 11/58 – Konvencija CMR) koja se u BiH primjenjuje nakon izvršene notifikacije o prihvatanju ili pristupanju na osnovu člana 1. I dio, stav 4. tačka 6. Uredbe sa zakonskom snagom o preuzimanju i primjenjivanju saveznih zakona

koji se u BiH primjenjuju kao republički zakoni (Sl. gl. RBIH br. 2/92). Ovo iz razloga jer tužilac i tuženi nisu u pravnom odnosu po osnovu „ugovora o međunarodnom prevozu robe drumom“ koje pojmove navedena konvencija sadrži u svom nazivu. Sam tuženi navodi činjenice koje upućuju na ugovor o špediciji. Na odnos tužioca i tuženog se primjenjuju odredbe člana 827.-846. ZOO-a, a u slučaju pravne praznine odredbe koje se odnose na ugovor o komisijonu, odnosno trgovinskom zastupanju, a shodno i pravila o nalogu (član 771., 772., 790. i 829. ZOO-a).

Pravilno prvostepeni sud utvrđuje da iz provedenih dokaza, odnosno iz uvida u teretnicu (Bill of Lading) broj CTLT05200002353 od 11.08.2022. godine, proizlazi da su SGI Technology d.o.o. Sarajevo kao pošiljalac robe (Shipper) i Consoltainer Line Transport GmbH kao brodski prevoznik (Carrier), putem svog agenta Cargo-Partner d.o.o. Sarajevo (As agent for the carrier), zaključili ugovor o međunarodnom pomorskom prevozu robe (Contract for international maritime transport of goods) označene kao „SGI PYRO ATM PLANT 60 tons – crane, electrical fittings and control components, pipeline and pumps (with spare parts)“, ukupne bruto mase 15.127 kg (gross weight 15,127 kg), upakovane u 15 paketa (15 packages).

Roba je otpremljena iz Luke Rijeka, Republika Hrvatska (Port of loading: Rijeka, Republic of Croatia) do Luke Hamad, Doha, Katar (Port of discharge: Hamad, Doha, Qatar), za primaoca robe (Consignee) SAMA Recycling W.L.L., Doha, po nalogu tuženog u ovoj pravnoj stvari.

Iz sadržaja teretnice proizlazi da je roba otpremljena dana 09.08.2022. godine (Date of shipment: 09.08.2022.), a da je teretnica izdata u Sarajevu dana 11.08.2022. godine (Place and date of issue: Sarajevo, 11.08.2022.).

Predmetna teretnica je ovjerena pečatom i potpisom agenta prevoznika Cargo-Partner d.o.o. Sarajevo (Signed and stamped by the carrier's agent), dok u rubrici za prijem robe (Box for receipt of goods) nema potpisa ni pečata primaoca (No signature or stamp of consignee), što ukazuje da pošiljka nije preuzeta na odredištu (Shipment was not collected at the destination).

Prvostepeni sud se pravilno poziva na član 830. ZOO-a, kojim je propisano da je otpremnik dužan upozoriti nalogodavca na nedostatke u njegovom nalogu, naročito na one koji ga izlažu većim troškovima ili šteti. Iz navedene zakonske odredbe proizlazi da je otpremnik, u situaciji kada primalac robe odbije prijem pošiljke, dužan obavijestiti nalogodavca, zatražiti instrukcije, te ga upozoriti na okolnosti koje ga mogu izložiti većim troškovima ili šteti. Ukoliko nalogodavac, po prijemu takvog obavještenja, ne dostavi nova uputstva, otpremnik koji je postupio savjesno i u skladu sa interesima nalogodavca ima pravo na naknadu nužnih troškova koje je imao pri izvršenju naloga i postupanju po navedenim okolnostima, u smislu člana 831. ZOO-a. Sve navedeno je tužilac i činio.

Imajući u vidu naprijed navedene zakonske odredbe, kao i provedene dokaze, prvostepeni sud nalazi da je tužilac ispunio obaveze propisane članom 830. ZOO-a, jer je nakon što je primalac robe odbio prijem pošiljke, pravovremeno obavijestio tuženog kao nalogodavca, zatražio instrukcije o daljem postupanju i upozorio ga na moguće troškove i štetu.

Uvidom u email korespondenciju vođenu između tužioca i tuženog u periodu od 27.09.2022. do 18.01.2023. godine, proizlazi da je tužilac dana 17.01.2023. godine dostavio tuženom račun za troškove ležarine nastale u Kataru, uz obrazloženje da je račun koji je

zaprimio od MSC-a u identičnom iznosu prefakturisan, te da je više puta tražio informaciju da li će kupac tuženog preuzeti pošiljku. Nadalje, iz iste prepiske proizlazi da je tužilac u više navrata upozorio tuženog da je MSC pokrenuo proceduru naplate (UAC procedure) i da će, ukoliko ne postupi po uputstvu, pošiljka biti predmet aukcije ili uništenja, uz nastanak dodatnih troškova koji će biti prefakturisani pošiljaocu.

Špediter ima pravo na naknadu troškova u vezi sa traženjem instrukcija i izvršenjem istih, kao i odredbe člana 831. ZOO-a, koje daju pravo otpremniku na naknadu nužnih troškova koje je imao pri izvršenju naloga.

Na osnovu navedenog pravilno zaključuje prvostepeni sud da tužilac, kao otpremnik koji je postupio savjesno i u skladu sa obavezama propisanim međunarodnim i domaćim propisima, ima pravo na naknadu troškova ležarine i skladištenja nastalih u vezi sa predmetnom pošiljkom, jer su isti uzrokovani odbijanjem prijema robe od strane primaoca i nepostupanjem nalogodavca po uredno upućenim obavještenjima i zahtjevima za instrukcije.

Na visinu duga provedeno je vještačenje po vještakinji ekonomske struke iz čijeg nalaza i mišljenja proizlazi da ukupan dug tuženog prema tužiocu iznosi 90.251,72 KM. Vještakinja ekonomske struke je navela da je nalaz sačinila uvidom u dokumentaciju koja je u spisu i dodatnu dokumentaciju od stranaka, te utvrdila uvidom u dokumentaciju kod tužioca da je tužilac platio fakture prema MSC-u broj BA 1021909 od 13.01.2023. godine i račun broj 022248 od 01.02.2023. godine. Račun BA 1021909 je plaćen 31.01.2023. godine u iznosu od 30.926,00 USD, a račun BA 1022248 je plaćen 01.02.2023. godine u iznosu 3967,00 USD. Također je i račun dobavljača BIN YOUSEF CARGO broj 292012 od 08.02.2023. godine plaćen 10.02.2023. godine u iznosu od 14.738,29 USD. Račun broj BA 1021909 je prefakturisan tuženom 18.01.2023. godine po računu 0520001259 u iznosu od 55.783,39 KM, dok su ostala dva računa prefakturisana 08.02.2023. godine po računu 0520001770 u iznosu od 34.468,33 KM. Iz analitičke kartice tužioca dug tuženog je 90.251,72 KM, dok iz analitičke kartice tuženog od 2022. godine nema duga, te su se izjasnili da poslije 2022. godine nisu nastavili saradnju, tako da i ne posjeduju ni analitičke kartice za period poslije 2022. godine. Imajući u vidu navedeno, mišljenja je da je tužilac platio dug prema MSC-u po računu br. BA 1021909 od 13.01.2023. godine i računu br. BA 1022248 od 01.02.2023. godine, kao i prema BINARYOUSEF CARGO po računu br. 292012 od 08.02.2023. Navedeni iznos fakturisan je tuženom po računu br. 0520001259 od 18.01.2023. godine i računom br. 0520001770 od 08.02.2023. godine. Po analitičkim karticama tužioca dug tuženog je 90.251,72 KM. Prvostepeni sud je pravilno nalaz i mišljenje vještaka ocijenio stručnim i objektivnim, a kojem ni jedna od stranaka nije prigovarala, te ga je u cijelosti prihvatio.

Po ocjeni prvostepenog, ali i ovog suda, tužilac je dokazao osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva, pa je pravilno postupio prvostepeni sud kada je obavezao tuženog da tužiocu isplati iznos od 90.251,72 KM na ime skladištenja – ležarine.

O zakonskim zateznim kamatama je odlučeno na osnovu člana 277. stav 1. ZOO-a, ovo iz razloga jer je tužilac već platio obaveze tuženog i tuženi je dužan iste da regresira odmah, a shodno članu 841. stav 2. ZOO-a otpremnik može tražiti naknadu troškova odmah nakon što ih je učinio. Čak je shodno članu 841. nalogodavac dužan na zahtjev otpremnika predumjeti mu potrebne troškove koje zahtijeva izvršenje naloga o otpremanju stvari. U cilju zaštite otpremnika zakonodavac je predvidio i zakonsko založno pravo u vezi sa naplatom potraživanja otpremnika na stvarima predanim radi otpremanja i u vezi sa otpremanjem, sve

dok ih drži ili ima u rukama ispravu pomoću koje može raspolagati njima. Čak i po članu 218. ZOO-a tužilac ima pravo na naknadu kao savjesno lice počev od izvršenog plaćanja.

Zahtjev tužioca za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu je neosnovan. Odgovor na žalbu nije obavezan shodno članu 214. stav 1. ZPP-a, nego se može podnijeti. Sud shodno članu 387. ZPP-a prilikom odlučivanja o troškovima postupka uzima u obzir samo troškove koji su potrebni za vođenje postupka, a po ocjeni ovog suda, odgovor ne sadrži ništa što već ne postoji u spisu, pa s obzirom na sadržinu odgovora na žalbu ovaj trošak nije potreban. Zbog toga je zahtjev tužioca za naknadu troškova odbijen, a koji su traženi u ukupnom iznosu od 2.520,00 KM + PDV.

Zbog svega navedenog, žalba je odbijena i prvostepena presuda potvrđena, na osnovu člana 224. stav 1. tačka 2) i člana 226. ZPP-a.

Predsjednica vijeća

Nina Makivić